

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Član 1.

U Carinskom zakonu („Službeni glasnik RS”, br. 18/10 i 111/12), u članu 4. stav 3. reči: „Direktor Uprave carina (u daljem tekstu: direktor)” zamenjuju se rečima: „Carinski organ”, a reči: „Upravi carina” zamenjuju se rečima: „tom organu” .

Član 2.

U članu 5. stav 1. tačka 17) reč: „uvozna” zamenjuje se rečju: „ulazna”, a reč: „izvozna” zamenjuje se rečju: „izlazna”.

Član 3.

Posle člana 47. dodaje se naziv člana i član 47a, koji glase:

„ Utvrđivanje carinske vrednosti nosača podataka

Član 47a

Carinska vrednost nosača podataka koji sadrže podatke ili programska uputstva za upotrebu opreme za obradu podataka (u daljem tekstu: programska podrška) ne obuhvata cenu ili vrednost programske podrške, ako je ta vrednost ili cena iskazana odvojeno od vrednosti nosača podataka.

Programskom podrškom iz stava 1. ovog člana ne smatraju se integrisana kola, poluprovodnici i slični uređaji ili proizvodi koji sadrže takva kola ili uređaje.

Podacima i programskim uputstvima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se zvučni, kinematografski ili video snimci ili uputstva.”

Član 4.

Naziv člana 59. i član 59. menjaju se i glase:

„Unošenje robe u carinsko područje

Član 59.

Roba koja se unosi u carinsko područje Republike Srbije mora biti obuhvaćena sažetom deklaracijom, osim robe koja se bez zaustavljanja prevozi kroz vazdušni prostor Republike Srbije.

Ministar propisuje obrazac sažete deklaracije, koja mora da sadrži podatke koji su neophodni za obavljanje analize rizika i odgovarajuću primenu carinske kontrole, pre svega za potrebe bezbednosti i zaštite, uz primenu, gde je to moguće, međunarodnih standarda i poslovne prakse.

Sažeta deklaracija se podnosi ulaznom carinskom organu, koji može odobriti da se sažeta deklaracija podnese drugom carinskom organu, pod uslovom da mu taj drugi carinski organ odmah, elektronskim putem, prosledi ili učini dostupnim sve neophodne podatke.

Carinski organ može prihvatiti da se umesto sažete deklaracije podnese obaveštenje privrednog subjekta i omogući pristup podacima neophodnim za sažetu deklaraciju u kompjuterskom sistemu tog subjekta.

Sažeta deklaracija podnosi se ili stavlja na raspolaganje nadležnom carinskom organu, pre nego što se roba unese u carinsko područje Republike Srbije, osim ako ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.

Vlada, u izuzetnim slučajevima i za pojedine vrste prometa robe i transporta, određene privredne subjekte, a imajući u vidu i međunarodne sporazume koji predviđaju posebne sigurnosne postupke, propisuje:

- 1) bliže uslove pod kojima se zahteva podnošenje sažete deklaracije i određuje carinski organ koji može prihvatiti sažetu deklaraciju;
- 2) rok za podnošenje sažete deklaracije;
- 3) uslove u pogledu izuzeća i izmenu roka iz tačke 2) ovog stava;
- 4) uslove pod kojima se može odustati od zahteva za podnošenje sažete deklaracije, odnosno uslove pod kojima se taj zahtev može izmeniti.”

Član 5.

U nazivima čl. 60. i 61. i čl. 60. i 61. reč: „prethodna” u određenom padežu zamenjuje se rečju: „sažeta” u odgovarajućem padežu.

Član 6.

Posle člana 61. dodaje se naziv člana i član 61a, koji glase:

„Postupanje u izuzetnim slučajevima

Član 61a

Carinski organ može odustati od zahteva za podnošenjem sažete deklaracije za robu za koju je deklaracija podneta pre isteka roka iz člana 59. st. 3. ili 4. ovog zakona, ako deklaracija sadrži najmanje one podatke koji se zahtevaju za sažetu deklaraciju i, dok se deklaracija ne prihvati u skladu s članom 88. ovog zakona, ona ima status sažete deklaracije.

Carinski organ može dozvoliti da se deklaracija podnese uvoznom carinskom organu, pod uslovom da taj carinski organ odmah, elektronskim putem, ulaznom carinskom organu prosledi ili učini dostupnim sve neophodne podatke.

Ako deklaracija nije podneta elektronskom razmenom podataka, carinski organ mora primeniti isti nivo upravljanja rizikom, kao i za deklaracije koje se podnose elektronskom razmenom podataka.”

Član 7.

U članu 65. stav 2. reči: „ prethodnoj deklaraciji” zamenjuju se rečima: „deklaraciji prethodno” .

Član 8.

U Delu trećem, u nazivu Glave III reči: „Sažeta deklaracija i”, nazivi iznad čl. 68, 69. i 70. i čl. 68, 69. i 70. brišu se.

Član 9.

U članu 86. stav 1. tačka 2) reči: „direktor Uprave carina” zamenjuju se rečima: „carinski organ”.

Član 10.

U članu 210. stav 1. menja se i glasi:

„Za robu koja napušta carinsko područje Republike Srbije, osim robe koja se bez zaustavljanja prevozi kroz vazdušni prostor Republike Srbije, mora biti podneta deklaracija ili, ako se ne zahteva deklaracija - sažeta deklaracija.”

U stavu 2. posle reči: „Vlada” dodaju se zapeta i reči: „u izuzetnim slučajevima i za pojedine vrste prometa robe i transporta, određene privredne subjekte, a imajući u vidu i međunarodne sporazume koji predviđaju posebne sigurnosne postupke.”.

U tački 1) reč: „izlaznom” zamenjuje se rečju: „izvoznom”, a u tački 4) posle reči: „sažeta deklaracija” zapeta se zamenjuje tačkom, a reči: „u skladu sa posebnim uslovima ili za određene vrste prometa robe, oblike transporta, za određene ekonomske operatore ili ako međunarodni ugovori zahtevaju posebne oblike obezbeđenja” brišu se.

Član 11.

U članu 211. stav 1. reč: „izlaznom” zamenjuje se rečju: „izvoznom”.

Stav 4. menja se i glasi:

„Ako deklaracija nije podneta elektronskom razmenom podataka, carinski organ mora primeniti isti nivo upravljanja rizikom, kao i za deklaraciju koja se podnosi elektronskom razmenom podataka.”

Član 12.

U članu 212. stav 2. reč: „pojedivosti” zamenjuje se rečju: „podatke”.

Stav 3. menja se i glasi:

„Carinski organ može prihvatiti da se umesto sažete deklaracije podnese obaveštenje privrednog subjekta i omogući pristup podacima neophodnim za sažetu deklaraciju u kompjuterskom sistemu tog subjekta.”

Član 13.

U članu 213. stav 2. menja se i glasi:

„Sažeta deklaracija podnosi se elektronskim putem, a komercijalni, lučki i transportni dokumenti mogu da se koriste ako sadrže neophodne podatke. Carinski organ može, u izuzetnim slučajevima, da prihvati sažetu deklaraciju u pismenoj formi, ako je moguće primeniti isti nivo upravljanja rizikom koji se primenjuje na sažete deklaracije koje se podnose elektronskom razmenom podataka i ako se takvi podaci mogu razmenjivati sa drugim carinarnicama.”

U stavu 3. tačka 1) reč: „prenosi” zamenjuje se rečju: „iznosi”.

Tačka 2) menja se i glasi:

„ 2) lice koje nadležnom carinskom organu prijavi ili može da prijavi robu koja se iznosi, ili”.

U tački 3) reč: „predstavnik” zamenjuje se rečju: „zastupnik”.

U stavu 4. posle reči: „odobri” dodaju se reči: „izmenu ili”, a posle reči: „Dopuna” dodaju se zapeta i reči: „odnosno izmena”.

U tački 1) posle zapete dodaje se reč: „ili”.

Tačka 2) menja se i glasi:

„ 2) utvrdio da su podaci čija se izmena traži netačni, ili”.

Član 14.

U članu 229. stav 1. reč: „bankarskom” briše se.

Član 15.

U nazivu člana 231. reči: „Bankarska garancija” zamenjuju se rečju: „Garancija”.

U članu 231. stav 1. reč: „Banka garant” zamenjuju se rečju: „Garant”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Garant mora biti lice sa prebivalištem, odnosno sedištem u Republici Srbiji, a predložena garancija prihvatljiva po oceni carinskog organa.”

U stavu 3. reč: „banku” briše se.

Član 16.

U nazivu člana 235. reč: „Prestanak” zamenjuje se rečju: „Razduživanje”.

U članu 235. stav 1. menja se i glasi:

„Obezbeđenje za naplatu carinskog duga se ne razdužuje sve dok se carinski dug ne ugasi ili dok ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati. Posle gašenja carinskog duga, odnosno pošto nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može da nastane, obezbeđenje za naplatu carinskog duga se razdužuje bez odlaganja.”

U stavu 2. reč: „naplaćen” zamenjuje se rečju: „ugašen”, reč: „vraća” zamenjuje se rečju: „razdužuje”, a reč: „vraćanje” zamenjuje se rečju: „razduživanje”.

Član 17.

U članu 240. stav 1. posle reči: „uvozu” dodaju se zapeta i reči: „u slučajevima koji nisu navedeni u članu 239. ovog zakona,”.

U tački 1) reč: „drugog” briše se.

U stavu 2. reči: „tačke 1. ovog stava” zamenjuju se rečima: „stava 1. ovog člana”.

Član 18.

U članu 292. stav 1. reč: „lice” zamenjuje se rečima: „pravno lice, preduzetnik i fizičko lice”.

U stavu 2. broj: „5.000” zamenjuje se brojem: „15.000”, a broj: „25.000” - brojem: „150.000”.

Član 19.

U članu 293. stav 1 reč: „lice” zamenjuje se rečima: „pravno lice, preduzetnik i fizičko lice”.

U stavu 2. broj: „5.000” zamenjuje se brojem: „15.000”, a broj: „25.000” - brojem: „150.000”.

Član 20.

U članu 294. stav 1. broj: „10.000” zamenjuje se brojem: „50.000”, reč: „lice”, zamenjuje se rečima: „pravno lice”, a tačka 12) briše se.

Stav 2. menja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara do 300.000 dinara kazniće se preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara do 100.000 dinara kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu, za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Član 21.

U članu 295. stav 1. reči: „5.000 dinara do 500.000 dinara kazniće se lice” zamenjuju se rečima: „100.000 dinara kazniće se pravno lice”.

U tački 3) broj: „68” zamenjuje se brojem: „59”.

Posle tačke 7) dodaje se tačka 7a), koja glasi:

„7a) ne završi tranzitni postupak i ne preda robu carinskom organu odredišta u neizmenjenom obliku ili ne preda robu u za to propisanom roku, ili ne poštuje ostale mere koje preduzme carinski organ da bi obezbedio identitet robe (čl. 119. i 121);”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 50.000 dinara kazniće se preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom lica, za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Član 22.

Naziv člana 296. briše se, a član 296. menja se i glasi:

„ Član 296.

Novčanom kaznom u iznosu od 40.000 dinara kazniće se pravno lice, koje izvrši prekršaj iz čl. 294. i 295. ovog zakona, pod uslovom da carinska vrednost robe koja je predmet prekršaja ne prelazi iznos od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti, preračunato u skladu sa članom 54. ovog zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000 dinara kazniće se preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu, koje izvrši prekršaj iz člana 294. ovog zakona, pod uslovom da carinska vrednost robe koja je predmet prekršaja ne prelazi iznos od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti, preračunato u skladu sa članom 54. ovog zakona.”

Član 23.

Naziv člana 297. i član 297. menjaju se i glase:

„Odgovornost drugog lica

Član 297.

Pravno lice, preduzetnik, fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu koje kupuje, prodaje, rasprodaje, prima kao poklon, sakriva, preuzima radi smeštaja u odgovarajući smeštajni prostor ili prevozi, čuva, koristi ili po bilo kom osnovu stiče robu, za koju zna ili za koju je imajući u vidu date okolnosti morao znati da je predmet prekršaja prema čl. 292. do 295. ovog zakona, svako od njih kazniće se kaznom propisanom za taj prekršaj.”

Član 24.

Naziv člana 300. i član 300. brišu se.

Član 25.

U Delu desetom, naziv: „IV Organi za vođenje prekršajnog postupka” briše se.

Član 26.

Naziv člana 302. i član 302. menjaju se i glase:

„Nadležnost organa

Član 302.

Carinski organ izdaje prekršajni nalog za prekršaje za koje je propisana novčana kazna u fiksnom iznosu u skladu sa odredbama zakona koji uređuje prekršaje.

Za prekršaje za koje se ne izdaje prekršajni nalog, carinski organ podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog postupka.”

Član 27.

Naziv člana 303. i član 303. menjaju se i glase:

„Hitnost

Član 303.

Ako je učinilac prekršaja lice čije je boravište van carinskog područja Republike Srbije, a ispunjeni su svi uslovi za izdavanje prekršajnog naloga, prekršajni nalog se mora izdati u roku od 48 sati.”

Član 28.

Naziv člana 304. i član 304. brišu se.

Član 29.

Član 305. menja se i glasi:

„Član 305.

Prekršajni postupak ne može se pokrenuti ako protekne tri godine od dana kada je prekršaj učinjen.

Postupak za izdavanje prekršajnog naloga ne može se pokrenuti niti voditi ako protekne tri godine od dana kada je prekršaj učinjen.

Zastarevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preuzima radi izdavanja prekršajnog naloga.

Zastarevanje počinje ponovo da teče posle svakog prekida, ali apsolutna zastarelost nastaje u svakom slučaju po isteku roka od šest godina od dana kada je prekršaj učinjen.”

Završna odredba

Član 30.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. tač. 2, 6. i 16. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje, između ostalog, ostvarivanje i zaštitu sloboda i prava građana; ustavnost i zakonitost; postupak pred sudovima i drugim državnim organima; odgovornost i sankcije za povredu sloboda i prava građana utvrđenih Ustavom i za povredu zakona, drugih propisa i opštih akata; amnestije i pomilovanja za krivična dela; jedinstveno tržište; pravni položaj privrednih subjekata; sistem obavljanja pojedinih privrednih i drugih delatnosti; robne rezerve; monetarni, bankarski, devizni i carinski sistem; ekonomske odnose sa inostranstvom; sistem kreditnih odnosa sa inostranstvom; poreski sistem, kao i organizaciju, nadležnost i rad republičkih organa.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA I CILJEVI KOJI SE NJIME ŽELE OSTVARITI

Carinski zakon donet je 2010. godine i objavljen je u Službenom glasniku Republike Srbije, broj 18/10, a izmene i dopune u Službenom glasniku Republike Srbije, broj 111/12.

Savremenost ovog zakona ogleda se u činjenici pojednostavljenja carinske procedure, njenog bržeg i efikasnijeg obavljanja (mogućnost podnošenja carinskih isprava elektronskim putem), što sve zajedno doprinosi ubrzanju carinskog postupka i smanjenju troškova u spoljno-trgovinskom prometu.

S obzirom na osnovno opredeljenje Republike Srbije da postane punopravan član STO i EU, to je obaveza usaglašavanja nacionalnog zakonodavstva, uključujući i carinske propise, sa zakonodavnom regulativom Evropske unije i pravilima STO, jedna od najznačajnijih obaveza državnih organa.

Polazeći od ove činjenice, a imajući u vidu i da je usaglašavanje nacionalnog zakonodavstva kojim je regulisan tranzitni postupak, preduslov za dobijanje odobrenja Zajedničkog komiteta EU/EFTA za pristupanje Konvenciji o zajedničkom tranzitu, to je bilo potrebno uneti pojedine izmene i dopune u Carinski zakon. Ove izmene i dopune su neophodne kako bi se omogućio razvoj, ali i primena NCTS (Novokompjuterizovanog tranzitnog sistema), kompatibilne aplikacije za nacionalni tranzit, usklađen sa sistemom i procedurama Konvencije o zajedničkom tranzitu i pravilima za NCTS. Takođe, napominjemo da su ove izmene urađene u skladu sa rešenjima sadržanim u Carinskom zakonu EU.

Što se pak tiče izmena i dopuna u delu kojima je regulisana materija carinskih prekršaja, tu bismo najpre ukazali na osnovni cilj Carinskog zakona, a to je zaštita ekonomskih, fiskalnih i finansijskih interesa Republike Srbije, zaštita Republike Srbije od nezakonite i ilegalne trgovine, bezbednost i zaštita ljudi i životne sredine, kao i olakšavanje međunarodne trgovine. U cilju postizanja ravnoteže između različitih zahteva koji se postavljaju pred carinske organe, metode rada carinskih organa, a naročito način vršenja kontrolnih radnji i aktivnosti koje smatra neophodnim radi obezbeđivanja pravilne primene ovog zakona i ostalih propisa, moraju biti modernizovane, a saradnja između različitih sektora (sfera ili segmenata društva) mora biti uspostavljena ili osnažena.

Carinskim zakonom uređuju se carinske radnje i postupci, kao i prava i obaveze lica i carinskog organa, koji iz tih radnji i postupaka proističu. Svi učesnici u

carinskom postupku dužni su da se ponašaju u skladu sa propisima, jer svako nepoštovanje propisa povlači za sobom sankciju. Zakonom o prekršajima („Službeni glasnik RS”, br. 101/05, 116/08 i 111/09), prekršaj je definisan kao protivpravno delo koje je zakonom ili drugim propisom nadležnog organa određeno kao prekršaj i za koje je propisana prekršajna sankcija. Takođe, u članu 4. Zakona o prekršajima stoji da se prekršaji mogu propisivati zakonom ili uredbom, odnosno odlukom skupštine autonomne pokrajine, skupštine opštine, skupštine grada i skupštine grada Beograda. Organi ovlašćeni za donošenje ovih propisa mogu propisivati prekršajne sankcije samo za povrede propisa koje oni donose u okviru svoje nadležnosti utvrđene ustavom i zakonom, pod uslovima određenim ovim zakonom.

Polazeći od člana 4. Zakona o prekršajima, to je u carinskoj oblasti bilo potrebno predvideti kazne za povredu carinskih propisa, tj. regulisati materiju carinskih prekršaja. Deo deseti Carinskog zakona nosi naziv „Povreda carinskih propisa”. U okviru ovog dela zakona (čl. 291 – 306) definisan je pojam carinskog prekršaja, propisane su novčane kazne u rasponu za učinjene prekršaje u carinskom postupku, kao i zaštitne mere, utvrđena je nadležnost organa za vođenje prekršajnog postupka i, na kraju, u članu 306. Carinskog zakona predviđeno je da se na postupak u carinskim prekršajima primenjuju odredbe Zakona o prekršajima.

Što se tiče postupanja organa uprave, samim tim i carinskih organa, novi Zakon o prekršajima („Službeni glasnik RS”, broj 65/13) uvodi nove institute, a postojeće modifikuje. Naime, uveden je institut prekršajnog naloga, koji će izdavati organi uprave, za prekršaje za koje je predviđena novčana kazna u fiksnom iznosu. Njime se pojednostavljuje procesuiranje blažih prekršaja uz značajno smanjenje troškova za državne organe. Prekršajnim nalogom organi uprave će dobiti efikasno sredstvo za sankcionisanje blažih prekršaja za koje je propisana novčana kazna u fiksnom iznosu. Izdavanjem naloga ovlašćeni organi direktno će primenjivati zakone iz svoje nadležnosti s obzirom da nalogom izriču novčanu kaznu čija je visina unapred zakonom utvrđena.

Imajući u vidu svrhu izdavanja prekršajnog naloga, kojim se pojednostavljuje procesuiranje blažih prekršaja, a nakon analize prekršajnih radnji iz odredaba čl. 292 – 295. Carinskog zakona i izrečenih prekršajnih kazni u prethodnom periodu, ocenjeno je da bi za određene prekršaje trebalo predvideti primenu ovog instituta.

Naime, imajući u vidu radnju prekršaja, ali i posledice koje oni mogu prouzrokovati, prekršaji iz člana 295. Carinskog zakona, prema mišljenju predlagača ovog zakona, mogu se tretirati kao blaži prekršaji, za koje carinski organi mogu izdavati prekršajne naloge.

Takođe, bilo je potrebno uneti izmene i u delu kojim je regulisana nadležnost organa za vođenje prekršajnog postupka, budući da prema novom Zakonu o prekršajima organi uprave više ne mogu za određene prekršaje da pokreću i vode prekršajni postupak.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH INSTITUTA

Članom 1. Predloga zakona menja se član 4. stav 3. Carinskog zakona i to tako što se propisuje da carinski organ određuje uslove pod kojima privredni subjekti mogu da se obraćaju elektronskim putem tom organu.

Članom 2. Predloga zakona unose se izmene kojima se vrši usklađivanje sa carinskom terminologijom.

Članom 3. Predloga zakona dodaje se novi član 47a radi jednoobraznog tretmana uvoznika softvera sadržanih na nosačima podataka i onih koji softvere uvoze elektronskim putem. Zakonom o carinskoj tarifi, za uvoz nosača podataka

propisana je stopa carine koja je viša od nule, pa je carinski organ pri podnošenju carinske deklaracije za carinjenje ove vrste robe, primenjivao transakcijski metod utvrđivanja carinske vrednosti, odnosno obračunavao ovu stopu na nosače medija i programsku podršku (softver), ukoliko vrednost softvera nije odvojeno prikazana. S druge strane, u skladu sa važećim propisima, ukoliko se softver i programaska podrška šalje elektronskim putem na njega nije naplaćivana carina odnosno uvozne dažbine (jer nije bilo robe već samo usluge, pa shodno tome nije bilo ni podnošenja carinske deklaracije). Dakle, imajući u vidu da carinske stope koje važe za ovu robu u našoj zemlji nisu 0%, uvoznici softvera koji se nalazi na nekom od nosača podataka nisu u istom položaju kao oni koji softver uvoze putem interneta, uvođenjem ovog člana uvela bi se jednobraznost u ovim slučajevima. Shodno napred navedenom, ovim članom uvodimo pravila STO odnosno stav 2. Odluke 4.1 Opšteg sporazuma o carinama i trgovini. od 12. maja 1995. godine o vrednovanju nosača podataka.

U članu 4. Predloga zakona menja se ceo član 59. Carinskog zakona radi primene NCTS (Novokompjuterizovanog tranzitnog sistema), ove izmene su urađene u skladu sa rešenjem iz Carinskog zakona EU. Naime, ovaj član odnosi se na unošenje robe u carinsko područje i na podnošenje carinskom organu sažete deklaracije za navedenu robu. Ovim članom daje se mogućnost Vladi da u izuzetnim slučajevima, može propisati uslove za podnošenje ove deklaracije i odrediti carinski organ koji može prihvatiti sažetu deklaraciju, kao i rok i moguće izuzetke u pogledu roka za podnošenje sažete deklaracije.

Članom 5. Predloga zakona vrši se terminološko usklađivanje u čl. 60. i 61. Carinskog zakona i to tako što se reč „prethodna” zamenjuje rečju „sažeta” u odgovarajućem padežu, takođe u cilju lakše primene novokompjuterizovanog tranzitnog sistema

Članom 6. Predloga zakona dodaje se novi član 61a, što je u skladu sa rešenjem iz Carinskog zakona EU, takođe radi adekvatnije primene novokompjuterizovanog tranzitnog sistema. Ovim članom propisuje se postupanje carinskog organa u izuzetnim slučajevima odnosno u kojim slučajevima carinski organ može odustati od zahteva za podnošenje sažete deklaracije, zatim kada i pod kojim uslovima carinski organ može dozvoliti da se sažeta deklaracija podnese uvoznom carinskom organu.

Članom 7. Predloga zakona menja se član 65. stav 2. Carinskog zakona. Ova izmena, takođe, predstavlja terminološko usklađivanje, imajući u vidu izmene predviđene čl. 4, 5 i 6. ovog zakona.

Članom 8. Predloga zakona u delu trećem, briše se deo naziva glave III Carinskog zakona, brišu se čl. 68, 69. i 70. i nazivi ovih članova Carinskog zakona, koji regulišu sažetu deklaracije, njeno podnošenje, oblik i sadržinu, s obzirom da se predložene izmene čl. 4 i 5. Predloga zakona odnose na sažetu deklaraciju.

Ove izmene su izvršene radi pravilne primene aplikacije za nacionalni tranzit koji treba da bude usklađen sa sistemom i procedurama Konvencije o zajedničkom tranzitu

U članu 9. Predloga zakona unose se izmene u član 86. stav 1. tačka 2) Carinskog zakona, što je bilo neophodno, s obzirom na izmene predviđene članom 1. ovog zakona i koje se odnose na ovlašćenje carinskog organa da propiše uslove pod kojima privredni subjekti mogu da se obraćaju elektronskim putem carinskom organu.

Čl. 10 – 13. Predloga zakona menjaju se i dopunjuju odredbe čl. 210 – 213. Carinskog zakona, a tiču se robe koja napušta carinsko područje Republike Srbije odnosno sažete deklaracije, pa se ovim članovima propisuju uslovi u pogledu roka, kao i slučajeve kada se ona ne podnosi, kao i način podnošenja ove deklaracije.

Sažeta deklaracija podnosi se elektronski a podnošenje sažete deklaracije u pismenoj formi moguće je samo izuzetno. Propisuje se pod kojim uslovima komercijalni, lučki i transportni dokumenti mogu da se koriste kao sažeta deklaracija. Takođe ovim članovima se reguliše ko može podneti sažetu deklaraciju i kada i pod kojim uslovima može odobriti dopuna ove deklaracije. Ove izmene je bilo potrebno izvršiti radi usaglašavanja sa rešenjima sadržanim u Carinskom zakonu EU u cilju uvođenja NCTS.

Čl. 14. i 15. Predloga zakona menjaju se čl. 229. i 231. Carinskog zakona. Izmene se tiču obezbeđenja za naplatu carinskog duga. Umesto dosadašnje bankarske garancije, kao oblika obezbeđenja, izmenama je predviđeno da svako lice sa prebivalištem, odnosno sedištem u Republici Srbiji može biti garant, ukoliko je predložena garancija prihvatljiva po oceni carinskog organa.

U članu 16. Predloga zakona vrše se terminološke promene u članu 235. Carinskog zakona, opet u cilju usaglašavanja za Carinskim zakonom EU.

Članom 17. Predloga zakona unose se izmene u član 240. Carinskog zakona, u cilju usklađivanja sa Carinskim zakonom EU.

Odredbama čl. 18. i 19. Predloga zakona unete su izmene u čl. 292. i 293. Carinskog zakona, tj. izmenjen je raspon u kom se može izreći novčana kazna za odgovorno lice u okviru pravnog lica.

Članom 20. Predloga zakona izmenjen je član 294. Carinskog zakona. Minimalni iznos kazne je promenjen. Takođe, izbrisana je tačka 12. u stavu 1, tačnije, ta radnja prekršaja je nova tačka u članu 295. Carinskog zakona. Na kraju, izmenjen je raspon u kom se može izreći novčana kazna za odgovorno lice u pravnom licu.

Članom 21. Predloga zakona izmenjen je član 295. Carinskog zakona. Umesto dosadašnjeg raspona novčane kazne od 5.000 dinara do 500.000 dinara, uvodi se fiksni iznos kazne za prekršaje iz člana 295. i to 100.000 dinara za pravno lice, 10.000 dinara za fizičko lice i odgovorno lice u okviru pravnog lica i 50.000 dinara za preduzetnika. Određivanjem fiksnog iznosa novčane kazne tvorci zakona su se opredelili za izdavanje prekršajnog naloga za ove prekršaje. Naime, prema članu 168. Zakona o prekršajima („Službeni glasnik RS”, broj 65/13) prekršajni nalog se izdaje kada je za prekršaj zakonom ili drugim propisom od prekršajnih sankcija predviđena samo novčana kazna u fiksnom iznosu. Ovlašćeni organ, odnosno ovlašćeno lice će izdati prekršajni nalog ukoliko otkrije prekršaj iz njegove nadležnosti. Prekršajnim nalogom se pojednostavljuje procesuiranje blažih prekršaja uz značajno smanjenje troškova za državne organe. Kako se počiniocima prekršaja izdavanjem naloga nudi mogućnost da u slučaju plaćanja polovine izrečene kazne u roku za dobrovoljno plaćanje ostvare značajnu uštedu, za očekivati je značajno povećanje broja dobrovoljno plaćenih kazni, a samim tim i povećanje ukupnog prihoda za budžet Republike Srbije po osnovu naplate ovih kazni. Za sve druge prekršaje za koje je propisana novčana kazna u rasponu, organi uprave će biti u obavezi da nadležnom prekršajnom sudu ponesu zahtev za pokretanje prekršajnog postupka. Takođe, izvršena je izmena u pozivanju u stavu 1. tačka 3). Dodata je i nova tačka 7a), a to je brisana tačka 12) iz člana 294. Carinskog zakona. Prema podacima Uprave carina za 2013. godinu, za prekršaje iz člana 295. Carinskog zakona ukupno je naplaćeno 6.635.300 dinara. Prosečna kazna izrečena pravnim licima za prekršaje iz člana 295. Carinskog zakona iznosila je 22.531,11 dinara, za odgovorno lice u okviru pravnog lica 7.240,22, a za fizičko lice prosek je iznosio 16.633,33 dinara.

Članom 22. Predloga zakona menja se član 296. Carinskog zakona. Ovom izmenom predviđena je blaža novčana kazna za učinioc prekršaja, pod uslovom da

carinska vrednost robe koja je predmet prekršaja ne prelazi iznos od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti, preračunato u skladu sa članom 54. ovog zakona.

Članom 23. Predloga zakona menja se član 297. Carinskog zakona. Tačnije, ova izmena nije suštinske prirode, već je njome samo izvršena promena mesta članova. Naime, novi član 297. je stari član 296. koji nosi naziv „Odgovornost drugog lica”.

Članom 24. Predloga zakona briše se član 300. Carinskog zakona kojim je bila predviđena mogućnost plaćanja novčane kazne u ratama, u cilju usklađivanja sa Zakonom o prekršajima.

Članom 25. Predloga zakona u delu delu desetom briše se naziv „ IV Organi za vođenje prekršajnog postupka”, u cilju terminološkog usklađivanja sa Zakonom o prekršajima.

U članu 26. Predloga zakona izmenjen je član 302. Carinskog zakona, tj. propisana je drugačija nadležnost organa. Prema novom zakonskom rešenju, carinski organ izdaje prekršajni nalog za prekršaje za koje je propisana novčana kazna u fiksnom iznosu, u skladu sa odredbama Zakona o prekršajima. Za prekršaje za koje se ne izdaje prekršajni nalog, carinski organ podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog postupka.

Članom 27. Predloga zakona izmenjen je član 303. Carinskog zakona, a u cilju terminološkog usklađivanja sa Zakonom o prekršajima, budući da carinski organ nije više nadležan za vođenje prekršajnog postupka.

Članom 28. Predloga zakona briše se član 304. Carinskog zakona, s obzirom da je članom 258. Zakona o prekršajima propisano da se žalba može izjaviti protiv presude i rešenja prekršajnog suda, ali ne i protiv prekršajnog naloga. Naime, lice protiv koga je izdat prekršajni nalog, a koje ne prihvata odgovornost za prekršaj ima pravo da u roku od osam dana od prijema prekršajnog naloga podnese zahtev za sudsko odlučivanje. Prekršajni nalog postaje konačan i izvršan po proteku roka od osam dana od dana prijema ako lice protiv koga je izdat prekršajni nalog u tom roku ne plati novčanu kaznu ili ne zahteva sudsko odlučivanje o izdatom prekršajnom nalogu.

Članom 29. Predloga zakona izmenjen je član 305. Carinskog zakona, a u cilju terminološkog usklađivanja sa Zakonom o prekršajima, budući da carinski organ nije više nadležan za vođenje prekršajnog postupka.

Članom 30. Predloga zakona propisano je da zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije.

IV. FINANSIJSKA SREDSTAVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna posebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.